

चतुर्थविराजमाह असच्चेति यत्सदसत्परंसदसद्वाकार्यकारणाभ्यां सूत्रेशाभ्यां परं अन्यत्सनातनाख्यं तदेव वस्तु विश्वं विराट् रूपमित्यर्थः ब्रह्मैवेदं सर्वमित्यादि श्रुतेः किं भूतं विश्वं सत् दृश्यमानत्वात् असच्च नेह नानास्ति किंचनेति तत्त्वज्ञानबाध्यत्वश्रुतेः नन्वाद्यंतयोरसत्मध्ये च सत् घटादिकं दृष्टं नेत्याह असच्चेति रज्जूरगवत्यतिभासमानमपि कालत्रयेऽपि नास्तीत्यर्थः फलोपमं पंचमं विष्णुमाह परेति परे सूत्रात्मानः अव रेविराडादि घटांताः बहुत्वमनंतशक्तित्वसूचनार्थं तेषां स्रष्टारं नन्वंडांतरुत्पन्नस्य कथं परादि स्रष्टृत्वमत आह पुराणमिति पुरापिनवं अनादिरेव सन् ब्रह्मांडांतश्चतुर्भुजेन रूपेणाविर्भूतो नंतशक्तिः परिणतबीजग र्भं फलमंकुरादीनामिव परावराणां स्रष्टा भवतीत्यर्थः अतएव परमव्ययं अत्यंतव्ययशून्यं संसारस्यानंत्यात्तत्कारणीभूतस्य तस्य व्ययोनयुज्यत इत्यर्थः ननु सोयमात्मा चतुष्पादित्यादिना निरुपाधितुर्यप्रतिपत्त ये परमात्मन स्त्रीण्येव सोपाधिकानिरूपाणि विश्वतैजसप्राज्ञसंज्ञानि मांडूक्यादिषु श्रूयंते न तु चतुर्थमिति चेत् सत्यं तथापि येषां तरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः अरश्चण्यश्चार्णवौ तृती यस्यामितो दिवीत्यादिप्रभुमिति हिरण्यमयं वेदमेतिच्छांदोग्ये पुरुषाकृतं ब्रह्मणस्तल्लोकादेश्च श्रवणात् कौषीतकिब्राह्मणे च पर्यंकस्थस्य ब्रह्मणस्तेन सह संवादादेश्च श्रवणात्तदप्यस्तीति गम्यते आरण्यकेऽपि गंधमाद नप्रवेशे धौम्यवाक्ये महामैरुर्महाभागेत्यादिना मेरुपृष्ठे ब्रह्मलोकादन्यं विष्णुलोकं प्राच्यां नारायणस्थानं मेरावति विराजते इत्यादिना स्थानमेतन्महाभागध्रुवमक्षयमव्ययमित्यंतेन ग्रंथेनोक्तविशेषणमामनंति तत्रै वचतत्प्राप्तानामनादृतिः स्मृता तत्र गत्वा पुनर्नैर्मलोकमायां ति भारतेति स्थानांतरेभ्यश्चादृत्तिर्गीतासूक्ता आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोर्जुनेति इमावेव ब्रह्मविष्णुलोकावभिप्रेत्य चितितं चतुर्थे कार्यं वादरि

असच्च सदसच्चैव यद्विश्वं सदसत्परं ॥ परावराणां स्रष्टारं पुराणं परमव्ययं ॥ २३ ॥

त्यत्र छांदोग्ये हि अर्चिरादिमार्गं प्रकृत्य श्रूयते स एतान् ब्रह्मणमयतीत्यत्र मानवः पुरुषः उपासकान् कार्यं ब्रह्म प्रापयत्युत विष्णुवाख्यं परमिति प्राणो ब्रह्म कं ब्रह्म खं ब्रह्मेति प्रकृत्य यद्वाचकं तदेव खं यदेव खं तदेव कमिति कख योरभेदमुक्त्वा प्राणं च हास्मै तदाकाशं चोचुरिति प्राणाकाशाख्ययोः कार्यकारणब्रह्मणोरुपास्यत्वेनोपसंहारात्संशयः तत्र परस्मिन् ब्रह्मणि न तस्य प्राणा उक्ता मंत्यत्रैव समवनीयंत इति श्रुतिप्रसिद्धं पारमार्थिकं गत्यभा वमभिप्रेत्य कार्यं ब्रह्मैव गतिप्राप्यमिति पूर्वः पक्षः दृश्यते परमिति सिद्धांतः अस्मिन् पक्षे श्रुतिसूत्रयोः स्वारस्यं कतकेव गंतव्यं ईक्षतिकर्माधिकरणे भाष्येऽपि हि एवं विधौ पूर्वोत्तरपक्षौ सर्वत्र दृश्येते यत्तूक्तं परमेश्वरे हि रण्यश्मश्रुत्वादिरूपश्रवणं नोपपद्यते इति तत्र ब्रूमः स्यात्परमेश्वरस्यापीच्छावशान्मायामयं रूपं साधकानुग्रहार्थमित्यादिना तद्वदिहापि ज्ञेयं तत्र पूर्वपक्षे फलं इमं मानवमावर्तनावर्तत इत्यंते इममिति विशेषणान्मा नवांतरे आदृत्तिरिति सिद्धांते तु न च पुनरावर्तत इति श्रुत्यंतरात्यतो वा इमानि भूतानि जायंत इति वदिदं शब्द उपप्रदर्शनार्थं इत्यनादृत्तिरिति कथं तर्हि भाष्ये सूत्रक्रममुल्लंघ्य परं गतिप्राप्यमिति प्राप्य कार्यमेव गतिप्रा प्यमिति सिद्धांतितं शृणु नोव्योमापरोयदिति परव्योमाख्यस्याव्याकृताकाशस्य सर्वजगत्कारणस्यापि सृष्टेः प्राङ्निषेधश्रवणात् तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमितितदुत्पत्तिश्रुतेर्हिरण्यश्मश्रुत्वादिमतोपिकारणब्रह्मणः शु द्धापेक्षया कार्यत्वं विवक्षित्वा तद्विषयत्वं गतिश्रुतीनां वर्णितं परशब्देन च शुद्धं विवक्षित्वा तत्र गत्ययोगश्च दर्शित इति न च हिरण्यश्मश्रुत्वादिश्रवणं कार्यब्रह्मविषयमेवेति वाच्यं अंतस्तद्धर्मोपदेशात् दहर उत्तरेभ्य इ त्यादिन्यायैस्तस्य जगत्कारणत्वसिद्धेः इयमेव गर्भिः सामवागेव कूपाणः सामेत्यादिना ऋक्सामात्मकत्वेन निरूपितस्य कृत्स्नस्याधिदैविकाध्यात्मिकप्रपंचस्य तस्यैव सामचगेणावितितदंगुलिपर्वमात्रत्वोक्तेश्च